U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka, Mgr. et Ing. et Bc. Radovana Havelce, JUDr. Bohuslava Hnízdila a JUDr. Brigity Chrastilové v právní věci stěžovatele **E. A. M. H.,** zastoupeného Mgr. Umarem Switatem, advokátem se sídlem v Praze 4, Kloknerova 2212/10, za účasti **Ministerstva vnitra**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 26. 10. 2006, č. j. 49 Az 53/2006 - 20,

t a k t o :

I. Řízení **s e z a s t a v u j e** .

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 26. 10. 2006, č. j. 49 Az 53/2006 - 20, zamítl žalobu stěžovatele proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „ministerstvo“) ze dne 7. 9. 2006, č. j. OAM-1101/LE-05-07-2006, kterým byla žádost stěžovatele o udělení mezinárodní ochrany zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Proti tomuto rozsudku podal stěžovatel v zákonné lhůtě kasační stížnost z důvodu uvedeného v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., v níž namítal, že jím tvrzené ekonomické důvody, pro které odešel ze země původu, nebyly důvody skutečnými. O pravých důvodech v průběhu řízení mlčel, protože neměl žádné důkazy a měl obavu, že by mu nikdo nevěřil. Nyní se mu podařilo obstarat důkaz, který zřetelně poukazuje na spojitost jeho případného návratu do Egypta a porušení principu non-refoulement. Jde o zatýkací rozkaz vydaný státním zastupitelstvím jižní Káhiry. Se zřetelem k těmto skutečnostem navrhl, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadený rozsudek krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Ministerstvo ve vyjádření ke kasační stížnosti odkázalo na správní spis, zejména na vlastní podání a výpovědi, které učinil stěžovatel během správního řízení a na vydané správní rozhodnutí. Stěžovatele nic nenutilo, aby o svých důvodech opuštění země původu vypovídal nepravdivě nebo jen částečně. Nejvyšší správní soud proto nemůže k novým tvrzením přihlédnout. Z těchto důvodů navrhlo, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl pro nepřípustnost, resp. jinak zamítl pro nedůvodnost.

Nejvyšší správní soud zjistil z obsahu správního spisu, který je přílohou spisu Městského soudu v Praze sp. zn. 49 Az 53/2006, že stěžovatel byl od 2. 9. 2006 hlášen k pobytu na adrese Správa uprchlických zařízení Ministerstva vnitra, přijímací středisko P. – R., detašované pracoviště V. P., V. P. 274. Nejvyšší správní soud však ze spisu Městského soudu v Praze sp. zn. 10 Ca 98/2007, vedeného v jiné věci stěžovatele, zjistil, že stěžovatel

požádal dne 6. 4. 2007 o dobrovolnou repatriaci, která byla dne 11. 4. 2007 uskutečněna a stěžovatel byl vrácen do země původu přes hraniční přechod P. – R. - repatriace. Tuto změnu nikdo neoznámil ani Nejvyššímu správnímu soudu, kde se v době repatriace nacházel spis Městského soudu v Praze sp. zn. 49 Az 53/2006 k rozhodnutí o kasační stížnosti stěžovatele, ani Městskému soudu v Praze, který v této věci rozhodl o žalobě stěžovatele.

Z výše uvedeného vyplývá, že stěžovatel, v důsledku dobrovolné repatriace do Egyptské arabské republiky, se nezdržuje od 11. 4. 2007 v místě hlášeného pobytu v České republice a tuto změnu soudu neoznámil.

Podle ustanovení § 33 písm. e) zákona o azylu soud řízení zastaví, jestliže se žadatel o udělení mezinárodní ochrany (žalobce) nezdržuje v místě hlášeného pobytu a jeho změnu soudu neoznámil.

Smyslem citovaného ustanovení je umožnit soudům nezabývat se meritorně azylovými návrhy těch účastníků, kteří již zmizeli ze zorného pole orgánů veřejné moci České republiky a kteří již pravděpodobně nejsou ani v dosahu jurisdikce České republiky (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 2. 2004, č. j. 2 Azs 16/2004 – 45, www.nssoud.cz). Ustanovení § 33 písm. e) zákona o azylu je svým způsobem sankcí pro žadatele o udělení mezinárodní ochrany, resp. cizince, kteří v České republice podali v uvedeném směru žádost, o níž bylo rozhodnuto správním orgánem, vedli zde i soudní řízení, ale změnu hlášeného pobytu v této zemi neoznámili soudu, u něhož je řízení vedeno. Pokud se pak takový účastník řízení v místě hlášeného pobytu v České republice nezdržuje, vznikají v řízení u soudu značné průtahy, právě v důsledku neoznámení změny místa pobytu. Stěžovatel je v této věci, v důsledku uskutečněné dobrovolné repatriace do Egyptské arabské republiky, od 11. 4. 2007 mimo území České republiky, a nezdržuje se tak v místě hlášeného pobytu na jejím území. V důsledku toho pak ani příslušné orgány České republiky nemohou nad ním vykonávat svou pravomoc. Stěžovatel tuto změnu místa hlášeného pobytu v České republice, která byla iniciována jeho žádostí o repatriaci, neoznámil ani Městskému soudu v Praze, ani Nejvyššímu správnímu soudu.

Jelikož se stěžovatel nezdržuje v místě hlášeného pobytu na území České republiky a tuto změnu soudu neoznámil, Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti zastavil podle ustanovení § 47 písm. c) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. z důvodu uvedeného v ustanovení § 33 písm. e) zákona o azylu.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 za použití § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. listopadu 2007

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu